

SPOLNOST PO MOŽGANSKI KAPI

dr. Vesna Radonjič – Miholič, specialistka klinične psihologije

Življenje je nenehna sprememba, kjer se izmenjujejo lepi in težki trenutki, skrbi in igrivost, veselje in žalost, zmage in porazi... In ne glede na bremena, ki nam prinaša, je življenje za nas dragoceno. Včasih nam šele prihod bolezni pomaga, da jasneje prepoznamo kako dragoceno je življenje in kaj je resnično pomembno v njem. Med največje vrednote sodijo prav gotovo medsebojni odnosi z drugimi. Zelo raznoliki so odnosi s katerimi smo povezani z drugimi: nekateri so šibki, drugi trdni in dolgotrajni, nekateri nas osrečujejo drugi povzročajo stiske in skrbi. Medosebni odnosi bogatijo naše življenje, preko njih se uresničujemo, z njimi utrjujemo in podaljšujemo naš obstoj. Dajejo nam občutek, da nekemu pripadamo, da smo nekemu pomembni, da nas potrebuje, da nas ima rad. Včasih pa se premalo zavedamo, da so medosebni odnosi živi in spremenljivi, da potrebujejo pozornost in skrbno nego.

Še prav posebno pa so pomembni partnerski odnosi in s tem v zvezi ima posebno vlogo v našem življenju tudi spolnost. Omogoča nam, da skupaj z partnerjem odkrivamo radosti, ki povezujejo duši in telo. Spolnost sodi med osnovne potrebe in je v bistvu rojena in ljubezni življenja do življenja, pa vendar smo do nje v vsakodnevnem življenju lahko zelo zadržani. Po eni strani jo srečujemo v časopisih, filmih, romanih, po drugi pa se vedemo, da je namenjena zgolj mladim, lepim, zdravim. O njej se težko odkrito pogovarjamo, še manj pogosto pa jo omenjamo v zvezi z boleznijo.

Možganska kap je bolezen, ki nenadoma, nepredvidljivo in dokaj dramatično poseže v naše življenje in nas lahko s posledicami ovira pri gibanju, čutenju, sporazumevanju, čustvovanju, vedenju.

Takoj po bolezni se usmeri pozornost na skrb za preživetje, povečevanje samostojnosti, prilagajanje stila življenja novim zmožnostim ipd. Razumevanje in opora bližnjih sta izredno pomembna za potek okrevanja in kakovost življenja po kapi, a hkrati je to tudi zelo ranljivo področje, ki potrebuje posebno pozornost. Posledice bolezni pa posežejo na različna življenjska področja in vstopajo tudi v življenja ljudi, ki so z nami povezani. Mnogokrat pa to spregledamo, saj je bolnik v začetku nujno usmerjen v svoje stanje, svojci pa potlačujejo in zanemarjajo svoje strahove in poskušajo čim bolj pomagati bolniku.

Bolezen tako poruši prejšnje ravnovesje partnerskih odnosov, kar se lahko odrazi tudi na odnosu do spolnosti.

Spolnost po kapi lahko neposredno ovirajo že same posledice bolezni (izguba interesa, težave pri erekciji ob ohranjeni želji), temu se lahko pridružijo še psihični učinki (omajana samopodoba, strah pred zavrnitvijo, zaskrbljenost pred ponovitvijo bolezni ipd.), ne gre pa pozabiti tudi na spremembe čustvovanja in vedenja, ki so pogoste po kapi (vzburljivost, jezavost, apatija ipd.). Vse to lahko pomembno obremenjuje medsebojne odnose s partnerjem. Tako bolnik kot tudi njegov partner potrebujeta čas, da prepoznata kaj je bolezen prinesla v njuno življenje in da te spremembe vgradita v novo življenje.

Zato je pomembno, da se ves čas goji in s posebno pozornostjo neguje odkrit, potrpežljiv pogovor med bolnikom in partnerjem. Pri tem dobi poseben prostor tudi spolnost, iskanje kaj kateri partner želi pogreša in kako skupaj gojiti to področje. Večkrat pomaga tudi pogovor s sobolniki, terapevti, iskanje informacij o spolnosti..

Vedeti moramo, da je spolnost kljub bolezni za bolnika in njegovega partnerja pomembna, z veliko naklonjenosti, potrpljenja in ljubezni pa je mogoče odkrivati, vzpodbujati in razvijati načine kako jo zadovoljevati. Sporočilo, ki ga bolnik potrebuje od partnerja je, da je znanja še privlačen, da ga upošteva in da ga ne bo zavrnil. Objemi, poljubi, bližina telesa dajejo varnost, občutek pripadnosti, ponujajo sprostitev, potrditev. Pri tem pa potrebujejo čas in postopnost tako bolniki in tudi njihovi svojci, morebitni neuspeh pa ne pomeni stalno nezmožnost, ampak

vzpodbudo k potrpežljivosti, da vsak partner išče in sporoča drugemu svoje želje, da prisluhnemo telesu in duši. Včasih pa je dobrodošel tudi nasvet strokovnjaka.